

kunde have en større samlet Prioritet at udlaaene, hvorved der vandtes en bedre Sikkerhed. Det er derfor, jeg har tilladt mig at foreslaae, at, naar en Laanebestyrelse finder, at man hellere bør vente i nogen Tid med Ublaane, kan den erklære sig derfor, og Beløbet kan da midlertidigt gøres frugtbringende i Værdipapirer. Fremdeles har jeg tildeels i Forbindelse hermed foreslaaet under Nr. 25, at man kan give Vederlag for Panteobligationer ved Ublevering af Værdipapirer. Dette følger maaskee af sig selv, men det er dog rigtigst udtrykkelig at udtale det, da jeg troer, det vil lette Ublaane omkring i Landet, naar Overformynderiet har Lov til at give sine Værdipapirer i Vederlag for Panteobligationer, selv om det ikke er til samme Cours, til hvilken Overformynderiet har erhvervet dem. Overformynderiet kan til sine Tider finde, at den nødt vil realisere sine Effecter, fordi de staae nogle faa Procent under den Cours, til hvilken det har kjøbt dem, medens der kan være Laantagere, som meget gerne ville bære den lille Difference, hvorom der derved bliver Tale, for at faae det paagjældende Laan, og jeg troer derfor, det er rigtigst, at det udtrykkelig udtales, at en saadan Overenskomst er lovlig. Derpaa er det, at mit Forslag under Nr. 25 gaaer ud.

Minestab: Det Forslag, som er stillet under Nr. 26 til § 9, er en ganske simpel Conseqvens af den Afstemning, som idag er bleven foretagen over Forslaget under Nr. 4 til § 2. § 9 1ste Stykke hedder nu i Lovudkastet saaledes: „Den hidtil befalede Afslæggelse af aarlige Regnskaber for Overformynderierne udenfor Kjøbenhavn og disses paafølgende Revision i Revisionsdepartementet bortfalder i Genhold til § 2“. Nu er det jo vel saa, at der selvfølgelig ikke vil blive Tale om Indsendelse af Regnskaber af den nuværende Art til Revision, men da det dog er vedtaget idag, at der skal indsendes et Regnskab fra Overformynderiet til Revisionen, er det en Selvfølge, at denne Bestemmelse i § 9 maa omredigeres. Hvad Forslaget under Nr. 1 til § 1 angaaer, da stiller det samme Sted hen, som det idag vedtagne Forslag under Nr. 4 til § 2, og da vi i forrige Møde tilstrækkeligt have discuteret

Sagen, finder jeg ikke Anledning til nu nærmere at gaae ind derpaa. Jeg antager, at de Betragtninger, som støttede Forslaget under Nr. 4 til § 2, vare hentede fra Tilstanden ved Kjøbenhavns Overformynderi, vil man finde sig foranlediget til at træffe lignende Foranstaltninger for dette som for det nye Overformynderies Vedkommende. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Ablær) er igjen taften kommen ind paa Sagen, men det forekommer mig ikke, at der fra hans Side er fremkommet noget Nyt. Jeg skal kun bemærke, at naar han sagde, at ingen Revision kunde hindre, at der skete Tyveri, Bedrageri osv., saa er dette fuldkommen rigtigst, men hvad en Revision kan gjøre, er, at den kan opdage, at der er sket Tyveri, Bedrageri osv., og det er det, som jeg mener ikke er sket fuldkommen Fyldest under den nuværende Revision under den Sag, han omtalte. Jeg skal blot paapege een Ting, nemlig at Dommen over den Paagjældende er affagt ved Criminalretten den 19de Juli 1864 — Sagen begyndte, saavidt jeg veed, i 1863 — og Dommen begynder saaledes: „De Forhold, hvori han skulde have gjort sig skyldig, have alle fundet Sted efter den 1ste Januar 1858“.

Det maa maaskee være mig tilladt at udtale mig ganske kort om nogle af de foreliggende Endringsforslag. Hvad det Forslag angaaer, som er stillet under Nr. 3 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen), da troer jeg ikke, at det vil være heldigt at vedtage det. Det fremgik jo af det ærede Medlems Ytringer, at det virkelig forholdt sig saaledes, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds forudsatte, at Forslaget væsentlig var stillet for at vise, til hvilke mindre rimelige Conseqventer 1ste Stykke af § 8 vilde føre. Jeg troer nu ikke, at dette saa ganske er Tilfældet, og jeg vil derfor holde paa denne Bestemmelse i Slutningen af § 8 1ste Stykke, som Forslaget Nr. 23 gaaer ud paa at faae udsløttet. Som jeg tidligere har sagt, er det min Mening, at der er Noget i det Ønske, der næres om, at ikke de Capitaler, der hidtil have været en væsentlig Bestanddeel af Crediten, pludselig drages bort fra de Steder, hvor de hidtil have faaet Plads, og der er